

Zkáza loveckých srubů na Tokáni

Sobota, 23. Květen, 2020 - 14:56

České Švýcarsko o.p.s.

Štítky

[Cestujeme po Českém Švýcarsku](#)

Pátek 22.5.2020 - Den jako každý jiný, přesto ne úplně stejný

Znáte to, ráno se probudíte, a jedna z prvních věcí, co uděláte je, že vezmete do ruky mobil a začne projíždět sociální sítě. Většinu příspěvků na hlavní stránce v rychlosti přeskočíte, aniž byste si je vůbec přečetli. Najednou na vás ale vyskočí [fotka jakýchsi budov v plamenech](#). Připadají vám povědomé. Přečtete si krátký titulek, který změní váš běžný den v jednu velkou smutnou tragédii: Hoří [historické chaty Na Tokáni](#). Bum. Dostanete ránu do hrudi a přijde vám to jako zlý sen. Možná že ještě spíte a tohle se vám opravdu zdá. Nezdá.

Lovecké sruby Na Tokáni shořely do základu a už jim není pomoci. Ze čtyř původních stavení zbyla dvě.

Než řekneme poslední sbohem, pojďme si společně připomenout pár významných událostí.

Už v 19. století se začal o místo uprostřed lesů zajímat kníže Rudolf Kinský. Původně měl v plánu zde postavit rozkládací dřevěný stan pro své lovecké výpravy, ale Tokáň ho učarovala natolik, že postupně nechal přistavovat další budovy.

V této době se také začala rozvíjet turistika, kdy do Českého Švýcarska přicházeli četní obdivovatelé přírodních krás okolní divočiny.

Spolu s nárůstem oblíbenosti místa se začalo pracovat i na opravě přístupové cesty, osvětlení, zpevnění loveckých stezek a dokonce zde byly vystavěny koňské stáje s kočárovnou.

V roce 1905 ale vypukl požár, který spolykal celou panskou chatu. Ta sice byla obnovena, avšak o 4 roky později opět shořela.

Lovecké chaty, tak jak jsme je znali, vyrostly až ve 30. letech 20. století.

Nutno zmínit i neblahou událost, kdy zde v létě roku 1938 hrabě Kinský hostil britského lorda Runcimana. Při jeho pobytu na Tokáni vyplynul postoj západních mocností při formulaci dohody s Německem o osudu českého pohraničí.

Do včerejšího dne sloužilo místo jako stylové ubytování uprostřed národního parku a pro mnohé bylo oblíbeným turistickým cílem. Bylo to místo odpočinku, zábavy, dobrého jídla a příjemných setkání. Tak, jako je chata Libušín v Pustevnách neodmyslitelnou součástí Beskyd, tolik pro nás znamenaly i sruby na Tokáni.

Dnes už nám nezbyvá nic jiného, než si uchovat vzpomínky, které jsme tu posbírali se svou rodinou, se svými přáteli. Přeci jen, život jde dál a my musíme jít s ním.

A co vy? Máte nějaké hezké vzpomínky, o které se s námi chcete podělit?

[Podělte se o ně s ostatními na našem Facebooku](#)

